

Večeradlo, kde sú apoštoli, ďalej trvá,
- len sa rozšírilo na celý svet,
na všetky kontinenty...

Testament: "Hľa, tvoja Matka!" vzťahuje sa
na celú Cirkev.

Žiaľ, že nie všade prijali tento Kristov
testament. Nie všade počúvajú slová: "Hľa, tvo-
ja Matka!" Niektoré večeradlá naplnajú sa už
bez Márie, Ježišovej Matky. Nesprávne pochopili
ducha II. vatikánskeho koncilu. Zamkli u nich
mariánske pobožnosti, hodinky, ruženec. Zavlád-
la prázdnota...

Vidno, čím je dom bez matky...

Stáva sa to... Ešte pred chvíľou veselý a čulý vo vzťahu k oka-
liu - a teraz sa vlečieš pochmúrny a zahladený do zeme, prikvačený
akýmsi neviditeľným ale neznesiteľným bremenom. Čo sa stalo?
Vlastne nič, len čosi prekrížilo cestu, niečo, čo sa trochu dotklo,
máličko zarazilo, keď sa to sčíta dokopy, nevydá to ani za jednu
poriadnu príčinu k smútku. A predsa v tej chvíli ti je ťažko žiť...

Ono vcelku je možné byť hrdinom zoči-voči veľkým ranám osudu.
Smrť, inú skazu, stroskotanie, je možné uniesť, ako sa vraví, so
vztýčenou hlavou - je možné zápasit' s nasadením vlastného života.
Ale nie je možné stať sa hrdinom, keď ťa pichá špendlík...
Dá sa to pichanie párkrát ignorovať, ale pri takom pätnástom pich-
nutí ťa prejde všetko hrdinstvo. Clovek sa naozaj javí bezmocný
voči malým ale častým bolestiam. A pritom život kladie najviac
nárokov na ne, ani nie tak na hrdinskú smrť, ako skôr na hrdinstvo
optimizmu - schopnosti uverit' v možnosť východiska, vydať sa na
cestu a ďalej pokračovať.

V takto chápanom optimizme najviac zakorenené sa javia matky.
Ako sprostredkovateľky daru života svojim deťom sú pre ne odrazo-
vým mostíkom ich vlastného vstupu do života. A dieťa akokoľvek
doranané životom dúfa u svojej mamy najst' aj keď nie pochopenie,
ale aspoň prijatie: Prijímajúce srdce matky je tým útočiskom,
kde sa zbiera odvaha nanovo vykročiť. Materinská ruka znova žeh-
ná, lebo verí, a v tej svojej viere vie, že jej dieťa, určené pre
život, sa v živote presadí. Iste je to veľmi zjednodušene chápané
a povedané, a predsa aj v tomto je veľký dar Matky - práve tej,
ktorá nám bola daná pod krížom.

Iste je s nami, keď sa nám darí, no ešte bližšie je nám
v tisíceroch drobnostiach, z ktorých sa skladá väčšia časť nášho
života a medzi ne určite patrí to množstvo malých nehrdinských
bolestí a učí nás zapojiť ich do života optimizmom, prameniácim
z viery... To smeruje k dôslednosti utvárajúcej dokonalosť.

Všimnime si ešte vzťah synov k matke. Z jej prijímajúceho srdca
čerpajú odvahu znovu vykročiť. A to je úloha Máriiných detí.
Zvyknú sa totiž svojej nebeskej Matke vyrozprávať a vyplakať.
Vzápätí na to by však mali vstať a vykročiť s nádejou a láskou
k nasledujúcej hodine...

Aj dnes, v tejto ťažkej dobe, nám treba ísť ďalej...
Mária, naša nebeská Matka, nás vinie na svoje
materinské Nepoškvrnené Srdce, aby sme to dokázali.

Cirkev nás k nej privádza. Vedená Duchom Svätým
vyhlásila m̄moriadny M A R I Á N S K Y R O K .

=====
... "V tomto mne zasvätenom mariánskom roku chcela som vás mať okdlo
seba, ako matka zhromažďuje svoje deti k poslednému napomenutiu, kto-
ré vás bude sprevádzať na vašej ťažkej ceste. MÔJ ČAS JE TU!...
Môj pápež mi chcel zasvätiť tento rok... aby vyzval celú Cirkev po-
hliadnuť na mna, počúvať ma, uctiť si ma, nasledovať ma a tak sa
uchýliť pod ochranu môjho materinského Srdca, lebo môj čas je tu!
TÝMTO ROKOM ZACÍNA OFICIÁLNE SILNÉ OBDOBIE VAŠEJ NEBESKEJ MATKY..."

=====
/3.7.87/

Prorocký duch pripravoval na túto dobu, i sv.
Ľudovít Grignon predvídal blízku Máriinu dobu -
- dobu, kedy vrcholí boj, ktorý Boh ustanovil v
raji - boj medzi ženou a hadom, medzi jej a jeho
potomstvom.

=====
"O týchto posledných a krutých prenasledovaniach Satanových, ktoré
budú vzrastať každým dňom až do dní vlády Antikristovej, treba rozu-
mieť onu prvú slávnú predpoveď a kliatbu Božiu, vyslovenú v pozem-
skom raji proti hadovi." /Sv.Grignon/
=====

Nebezpečné bludy, pred ktorými Mária vo Fatime
varovala, skutočne zaplavili celý svet. Povedala však
tiež: "Napokon moje Nepoškvrnené Srdce zvíťazí!"

V sedemdesiatych rokoch nášho storočia akoby
nebo zahájilo veľkú ofenzívu. Mária, veliteľka
tohto boja, zhromažďuje svoje deti do bojového
šíku. Prihovára sa prostredníctvom omilosteného
knaza svojim milovaným synom, knazom.

Nebo sa podobne prihovára aj iným omilosteným
osobám. Aj Ježiš sa prihovára inému omilostenému
knazovi - plne potvrdzuje, čo hovorí vo svojich
príhovoroch Mária. Aj On hovorí o jej úlohe a
o veľkej právomoci, ktorú dostala v tejto dobe.

Iste, sú to súkromné zjavenia a vieme, čo to
znamená. Rozhodujúce slovo o nich prislúcha Cirkvi.
Neoslobodzuje nás to však od povinnosti "všetko
skúmať a toho, čo je dobré, sa pridržať."

/1 Sol 5,21/

Duch Svätý nás nenechal bez pomoci pri rozpakoch
nad týmito súkromnými zjaveniami. Prostredníctvom
sv. Grigniona hovorí, že Mária v boji so Satanom si
"vzbudí dietky, aby mu vypovedali boj."
Títo jej synovia, "praví apoštoli posledných čias"
"budú osvetľovaní jej svetlom... vedení jej duchom,
podopieraní jej ramenom, chránení pod jej ochranou".
Čím iným sú súkromné zjavenia - príhovory Panny Márie
knazom, svojim najmilším synom? Ci sa v nich neopakujú
doslova Grignonove slová?

Na pomoc nám prichádza i oficiálne slovo Cirkvi - apoštolské slovo našich pastierov, biskupov a ordinárov Slovenska v pastierskom liste na prvú adventnú nedeľu roku 1985:

=====
"... Bedlite a modlite sa v každej dobe, aby ste všetkému tomu, čo sa má stať, mohli uniknúť a obstáť pred Synom človeka."

...Vo svete sa šíria dekadentné názory o Bohu...Otcovi...Ježišovi... o diele Sv. Ducha - Cirkvi. Nešetrných urážok dostáva sa Božej Matke. Upierajú sa jej privilégiá...

Je to práve táto Matka... so Srdcom nepoškvrneným a bolestným, ktorá chce zachrániť svet pred skazou.

Dielo záchrany však chce uskutočniť prostredníctvom svojich synov a dcér, ktorí sa jej zasvätením dajú k dispozícii pre jej dielo... Túžbou jej Srdca je vytvoriť z kresťanov, knazov a rehoľníkov veľkú rodinu, ktorú si sama vedie a formuje... A práve týmto svojim vrúcne milovaným synom a dcéram bude zverovať najnáročnejšie úlohy vo veľkom boji za záchranu sveta... Práve ich vedie na cestu duchovného detstva.../to/ umožňuje Márii, že nám môže bez zábran a rýchle odovzdávať podobu Ježiša...

Toto nasledovanie Ježiša vedie až na Kalváriu. Sila zmierenia je tu najväčšia a Mária sa k tejto obete pripojila..."

=====
Či sme neboli svedkami Máriinho mocného pôsobenia, keď sme počuli po dlhých rokoch od našich pastierov tak čisté slovo Cirkvi?

Či toto slovo Cirkvi nie je v plnej zhode s príhovormi Panny Márie knazom?

=====
Explóziu nadprirodzena v tejto mimoriadnej dobe Máriinho mocného pôsobenia završujú ako najviditeľnejšie znamenie, udalosti v Medžugorí.

Ježiš na otázku "Ty si ten, ktorý má prísť?" odpovedá: "Povedzte Jánovi, čo ste videli: Slepí vidia, chromí chodia..."

Teda nie: Spýtajte sa, čo povedia učitelia zákona, ale "čo ste videli". - Teda vlastný úsudok. Na ten boli odkázaní Ježišovi súčasníci a Ježiš ich skutočne bral na zodpovednosť za: "Kto uverí..." "Kto neuverí..." - Bez ohľadu na to, čo hovoria iní, múdrejší, kompetentnejší...

V Medžugorí je až nadmieru toho, čo možno vidieť... Časté sú mnohé mimoriadne úkazy. Nadprirodzeného sa tu možno takpovediac dotknúť. A to všetko ešte prevyšujú vnútorné znamenia...

Odkiaľ to pochádza? - K posúdeniu dal kritérium sám Kristus: "Podľa ovocia ich poznáte."

... modlitby... pôst... spovede... obrátenia... úcta k Bohorodičke, k Eucharistii...

Všetci, ktorí prichádzajú z Medžugorja, sú povzbudení. Hovoria - to tam treba prísť a vidieť. Ten duch, čo tam je... to nemôže byť diablovo.

Je zaujímavé, že každý, aj kto tam ide len zo zvedavosti, má rovnaké zážitky.

Za prvé ovocie možno považovať veľkú zmenu, ktorá nastala u miestnych obyvateľov. Kliali, pili - to všetko vymizlo. Nepriateľstvo dvoch dedín až po vraždy pominulo a nastalo úprimné zmierenie.

Bola tam len robota a robota, na modlitbu nemali čas. A teraz, denne, ako príde čas bohoslužieb, všetci sú v kostole.

Biskup Slavomír Mikluš, ktorý má v biskupskej konferencii na starosti hnutia, vraví, že všetky hnutia, čo ako sa snažili, nepodarilo sa im toľko urobiť, čo urobila Gospa.

Nie len tam, až u nás poznať priaznivý vplyv - koľko ľudí sa odvtedy viac modlí a postí!...

Protestanti po príchode z Medžugorja hovoria o Panne Márii tak, ako ani katolíci nie...

Kňaz, ktorý s nevôľou počúval o Medžugorí, aj oltárnemu bratovi zabranoval o tom hovoriť, teraz, po príchode odtiaľ, sa úplne zmenil...

Ľudia po návrate z Medžugorja prídu na spoveď a knazi počujú spovede, aké už dávno nepočuli - také skutočné pokánie... po 15 rokoch generálna spoveď...

Podobný vplyv museli pocítiť všade, odkiaľ prichádzajú pútnici: Taliansko, Anglicko, Maďarsko, Severná i Južná Amerika, Afrika, Kórea, Japonsko, Filipíny...

NAKONIEČ BUDE MOJE NEPOŠKVRNENÉ SRDCE TRIUMFOVAŤ !

... susedný koncelebrant z Austrálie, kňaz z Mexika, Egypta, jezuita z Kanady, čierni i žltí knazi...

...či poznajú Mariánske kňazské hnutie - Movimento Sacerdotale Mariano? - Knazi z rôznych končín sveta, keď pochopia otázku, s radosťou sa snažia dať najavo, že k nemu patria - naznačujú: "Ja som!" Kňaz z Guiney-Bissau ako odpoveď začne svojho neznámeho a predsa tak blízkeho oltárneho brata objímať a bozkávať...

Všetci tam majú v ruke či na krku ruženec, modlitba sa tam všade ozýva...

=====
Napokon nás musí zaujímať hlavne otázka:
Čo nám chce Medžugorje povedať?...
Čo nám hovorí Matka Božia?...

=====
..."VRÁŤTE SA, VRÁŤTE SA ČÍM PRV K VÁŠMU BOHU SPÁSY A POKOJA!
Čas určený pre vaše pokánie je už takmer u konca. Dni sú zrátané!
Vráťte sa rýchlo na cestu návratu k Pánovi, ak sa chcete zachrániť."

=====
/3.7.87/

Vidíme, že doba je istotne veľmi vážna. Všetky súkromné zjavenia hovoria o tom, že ľudstvo svojou hriešnosťou zvoláva na seba hrozný trest.

Zlo trestu nepochádza od Boha, ale od diabla, ktorému dalo ľudstvo moc nad sebou svojou hriešnosťou. Jedine pokánie a obrátenie môže zmierniť tento trest, lebo čím viac ľudí sa pokánim obráti k Bohu, tým menšia je Satanova moc vo svete.

Keď už žiadne napomenutia nepomôžu, Boh tento trest dopustí, lebo je to čin jeho milosrdenstva. Keď už len takto môže zastaviť hriech, urobí to, aby mnohých zachránil pre večnosť.

Ide o očistný trest, nie o trest zloby - tak to v dejinách vždy bolo.

Bolest a utrpenie má svoje blahodarné účinky, netreba na ne pozeráť len ako na zlo...

... "sám som skúsil, keď som tak veľmi trpel... neskôr som pochopil, že musel som trpieť, aby som dospel k tomu, k čomu som dospel. To utrpenie je niečo pozitívne, je to dar..."

=====
... "Pán pre víťazstvo svojho milosrdenstva musí vás očistiť svojím mocným činom spravodlivosti a lásky. Pripravujú sa pre vás najbolestnejšie a najkrvavejšie chvíle. Tie chvíle sú bližšie, než si to viete predstaviť..." /3.7.87/
=====

Matka Božia vo svojich príhovoroch často spomína, že Cirkev - mystické telo Kristovo - tiež prežíva Kristov život a teraz je pre ňu hodina Kalvárie.

Aj Ježiš hovorí svojmu omilostenému kňazovi: "...hodina očisty sa musí vykonať na mojom mystickom tele tak, ako sa uskutočnila raz na mojom fyzickom tele."

"Či Kristovi nebolo treba toto trpieť a tak vojsť do svojej slávy?" /Lk 24,26/

Ani Kristov kríž nebol cieľom, cieľom bolo vzkriesenie a oslávenie. Kríž bol len prostriedkom k tomuto víťazstvu.

Aj na utrpenie očisty, ktorú prežívame, máme pozeráť ako na prostriedok k niečomu božskému, čo má prísť...

=====
"...Po chvíli veľkého utrpenia príde chvíľa veľkého znovuzrodenia a ľudstvo sa znovu stane záhradou nového života a krásy. Cirkev bude jednou rodinou... osvietená pravdou, živená milosťou, potešovaná prítomnosťou Ducha..." /3.7.87/
=====

Keď Cirkev prežíva teraz hodinu kalvárie, vieme, že po nej nasledovalo, čo nik nečakal - nasledovalo vzkriesenie.

Potom aj to, čo má prísť po očiste, bude niečo nečakané, božské, zázračné...
...ako Kristovo vzkriesenie a Turíce...

Našou úlohou je pripraviť to ľudské - to zázračné urobí Boh. Nás to niekedy zvädza snažiť sa urobiť to, čo má urobiť Boh. Robíme si starosť z toho, čo je jeho starosťou a tak často chýbame na svojom mieste.

Preto prichádza Mária a vedie nás, aby sme boli každý na svojom mieste.

Dnes ešte mnohému z toho, čo nám hovorí, nerozumieme. Mnohé sme už pochopili a mnohé ešte pochopíme až vtedy, keď nám to bude potrebné. Iste nám budú jej príhovory aj v rozhodujúcich chvíľach veľkou pomocou. Vždy to tak býva, že podobné zjavenia sú až vtedy jasné, keď sa už splňajú.

=====

Dnes musíme všetko robiť len s Máriou. Bez nej nás Satan ľahšie premáha. Všetko, čo má slúžiť Bohu, aj naše nadanie a schopnosti, môže Satan zneužiť. Pýcha sa do všetkého dostáva, aj do našich modlitieb. Ale Mária, tá je nepoškvrnená, jej sa Satan nedotkol, v nej nemá nič svojho, s nou sme istejší.

Keď nie je milosť, či sme schopní niečo urobiť? - Nič!

Mária v tejto svojej dobe rozdáva milosti plným priehrstím - veď je milostiplná a je tu jej čas.

=====

Je Mariánsky rok a pred nami je mesiac október, mesiac ruženca - mocnej to zbrane našej nebeskej Vojvodkyne.

V tomto mesiaci sa vo Večnom meste schádza biskupská synoda, aby sa zaoberala povolaním a úlohou laikov v Cirkvi.

Svätý Otec vyzval celú Cirkev, všetkých veriacich, aby sa modlili za jej zdarný priebeh a aby sa v predvečer jej otvorenia, v sobotu 3. októbra večer, v čase od 21. do 23. hodiny všetci veriaci na celom svete zjednotili v modlitbách a adorácii pred živým Kristom v Eucharistii.

Mať účasť na živote Cirkvi znamená aj svojimi modlitbami podporovať priebeh synody počas jej trvania, ale ešte stále možno prispieť aj návrhmi a podnetmi k jej rokovaniu.

=====

S ružencom v ruke sme začínali tento Mariánsky rok, zjednotení s pápežom a celou Cirkvou.

To zjednotenie, ktoré sme vtedy mohli vidieť aj pomocou televízie, musíme si uvedomovať stále. V každej chvíli tisíce a tisíce ľudí zotrávajú na modlitbe ruženca, v kostoloch, kaplnkách, v rodinách, v autobusoch, cestou do práce, v samote prírody, v hluku mesta i v zapadlých dedinkách...

KRISTOV KRÍŽ V JEDNEJ RUKÉ, RUŽENEC V DRUHEJ
- tak vidí sv. Grignon apoštolov posledných čias.

Veľa, preveľa treba ešte vybojovať...
Aká veľká musí byť sila ruženca, keď toto všetko je slúbené s jeho pomocou zdolať!

Keď sa má posvätiť a zjednotiť celý svet,
najprv sa musí zjednotiť a posvätiť Cirkev,
- teda ešte prv knazstvo...
V tomto čase niet vážnejšej veci pred nami...

Ale či sme za desiatky rokov urobili
jednu duchovnú vojnu? Spoločný modlitbový zápas
celého národa?

Skúsme to! ... už teraz v októbri, i v celom
Mariánskom roku, ale najmä v mesiaci, na ktorý
máme na Slovensku tému: Mária a obnova knazov.

Nech je mesiac apríl tohto milostivého roku
večeradlom modlitieb, obetí, sebazaprenia a pôstu
za tento východiskový krok k posväteniu a zjedno-
teniu Cirkvi a potom sveta,

- za POSVÄTENIE A ZJEDNOTENIE KŇAZOV !

Zdravas, Nepoškrvená a Sedembolestná Patrónka Slovenska!

Na teba sa obraciame v tomto tvojom roku a tebe, mocnej prostred-
níčke u Otca, obetujeme v tomto mesiaci:

- svoje modlitby, liturgiu hodín, návštevy Eucharistie, sv.prijímania,
- každodenné ružence osobné, v spoločenstve cirkevnom i rodinnom,
- sobotnajšie sv.omše na česť tvojho Nepoškrveného a bolestného Srdca,
- sebazaprenia, pôsty a odriekania, svoje práce, pukušenia, bolesti,
- memento vo sv. omši

za posvätenie a zjednotenie kňazov v Srdci Ježiša a tvojom
Nepoškrvenom a prebolestnom Srdci, Mária!

"Svätý Otče, zachovaj ich vo svojom mene,
aby boli jedno, ako my.

... prosím, aby si ich ochránil pred Zlým."

/Jn 17,11n/

Kristov kňaz!

Počul si pred rokmi Ježišov hlas: Poď za mnou...
Šiel si, aby si sa stal Kristom. Dúfal si na zemi postaviť kristovo
Kráľovstvo pravdy, spravodlivosti, lásky...

A skutočnosť? - Tvoje vlastné srdce je rozorvané, zmätené, zotro-
čené... A preto je v spoločnosti, v národe, vo svete skaza...
Príčina? - Hriech!

Všetkým, predovšetkým kňazom je nutné dnes konať pokánie a
vnútorne sa obrátiť!

1. V službe Bohu, Cirkvi a dušiam prestaň sa utiekať a hľadať
pomoc od múdrych a mocných tohto sveta. Daj možnosť Bohu ukázať pred
pohanmi svoju moc. Keď ty sám chceš všetko riešiť svetskou diploma-
ciou, ako ľudia poznajú, že veríš v Boha, že Boh je a zasahuje do
diania sveta?... Kristus zvíťazil na kríži. A ty sa bojíš?
Čo si hľadal v knazstve?... pohodlný svetácky život? A čo ak práve
teba Boh od večnosti určil ku krížu, aby si zjavil jeho slávu a moc?

2. Cirkev v tejto dobe žiada kvalitu a dáva službu, nie dobré
miesta, fary, hodnosti, pohodlný život... Máš nato, aby si zastával
službu, úrad, hodnosť, ktorú si si sám vybojoval? kto ti zveril
miesto, ktoré teraz zastávaš? A ako ho zastávaš?

3. Čistota, obeta, sebazaprenie... Pánovi si povedal: Idem...
Urobil z teba svojho priateľa, posvätil ťa, aby si posväcoval,
očisťoval, uzdravoval... Odvrhni zmyselnosť, telesnosť, svetáctvo,
alkohol, život proti celibátu...

Bojíš sa tohto boja... ?

... nevládzeš, sklamal si sa, láka ťa svet?

Preto všetci, jeden za druhého, všetci za všetkých, spolu s Máriou a v jej Srdci, jej denne zasvätení, po celý mesiac berieme do ruky ruženec za posvätenie a zjednotenie všetkého knazstva...
... aby pozdvihlo kríž - svoj kríž - a tomuto svetu odvážne hlásalo Kristovo Evanjelium slovom, životom, a ak je to Božia vôľa, aj obetou života.

Ponúka ti pomoc Boh, Mária "odetá v slnko", spolukňazi i veriaci na celom Slovensku.

Iní, jednoduchí a maličkí už idú v Srdci Márie za Kristom...

"Prečo nie aj ty, Augustín?"

=====
Kto ako Boh !

Kto ako Kristus !

Kto ako Mária, Nepoškvrnená, "odetá v slnko"!

=====
Panna Mária sama ponúka kňazom veľkú pomoc vo svojom Hnutí.

Treba len "skúsiť a presvedčiť sa".

Mnohí kňazi sa obávajú roztrieštenosti, lebo je dnes veľmi veľa hnutí.

Je ich súčasne skutočne veľmi veľa, ale - ako hovorí aj kardinál Tomko - ani jedno z nich nie je prednejšie alebo hlavnejšie, ale všetky sú dôležité. Lebo je veľa aspektov a každé sa niektorým zaoberá.

Pracovať v niektorom hnutí je vecou vnútorného povolania.

Aj pre Mariánske kňazské hnutie sú povolani kňazi, ktorí majú preň pracovať.

... pracovať, aby ono bolo pomocou všetkým ostatným, ktorí pracujú v iných hnutiach alebo spoločenstvách...

=====
..."Čo ti oznamujem, syn môj, nie je určené len pre teba, ale pre všetkých mojich synov knazov, ktorých ja zvlášť milujem." /29.8.73/
=====

Všetci kňazi sú povolani žiť podľa ducha Mariánskeho kňazského hnutia.

A niektorí sú povolani preň aj pracovať.

To "svoje", čo Mariánske kňazské hnutie prináša, je spôsob vnútorného duchovného života knaza v úzkom spojení s Matkou Božou, pod jej priamym vedením v skutočnom spoločenstve svätých s nou. Je to ono sv. Grignonom predpovedané "osvetľovanie jej svetlom, vedenie jej duchom."

Je to zvláštny dar pre túto mimoriadnu dobu.

Je to jej dar pre každé hnutie v tejto dobe.

=====
..."Toto nie je jedno z mnohých hnutí, ale moje Hnutie." /10.2.74/
=====

Ten "hlas", ktorým ona vedie, skutočne existuje. Len je potrebné naučiť sa ho vnímať. Ako? - Tak, ako k tomu ona sama privedie pomocou svojich príhovorov v knihe "Panna Mária knazom, svojim najmilším synom".

=====
"...knížka... je prostriedok dôležitý, ktorý som si vybrala..."

Aby však k Hnutiu niekto patrila, to záleží jedine na tom, či príjme zvláštnu milosť, ktorú ja poskytujem každému. A tú môžeš, syn môj, získať svojou modlitbou, svojou láskou, svojím utrpením, dokonca svojou bezmocnosťou. Zostávajú stále so mnou." /24.6.74/
=====

Prečo sa znepokojujeme, že kniha Panny Márie u niekoho leží zbytočne!

Či Panna Mária nevraví, že všetky starosti máme ponechať jej? Keď sme sa jej odovzdali, veríme, že ona vytvára príležitosti k odovzdaniu tam, kde chce sama pôsobiť milosťou.

Veď mnohí medzi nami si pamätajú...

..."aj ja som bol zbytočným príjemcom knihy a týchto materiálov. Nič mi nehovorili..."

... ..zostal som bezradný. Ľudia sa na mňa obracali so svojimi problémami, nevedel som im pomôcť ani poradiť - okrem iných šesť takých naozaj ťažkých problémov... Nevedel som už ani veriť, ani modliť sa...

Na pútnickom mieste pred obrazom Matky Božej so všetkou touto tarchou... začal som sa jej žalovať - veď je Matkou, prečo sa nestará o svoje deti... až vyčítal som jej...

Stíchol som a pozerám na jej obraz - ľavou rukou ukazuje na svoje Srdce a pravou ukazuje k prameru... Pochopil som... ona má vždy dost milostí a pomoci pre nás...

Bol to taký osobný zážitok... a všetky tie problémy sa vyriešili. A toto /Hnutie/ sa stalo mojou osobnou vecou - aj tie materiály zrazu vnímam a tie litery pre mňa ožili..."

=====
..."Najmilší synovia, nasledujte ma celou svojou dôverou..."

Tieto ťažkosti dopúšťa Boh, aby vám pomáhali rásť v živote vášho dokonalého zasvätenia sa môjmu Nepoškvrnenému Srdcu. Oslobodzujú vás od vášho spôsobu videnia a cítenia, od vašich chýtok a sklonov a pomaly vás učia cítiť a vidieť jedine tak, ako je to v zhode so Srdcom môjho Syna Ježiša.

Po každej ťažkosti vidím vo vás rásť Ježišov život - a toto tak veľmi teší moje materinské Srdce! Synovia, nepozorujete, ako sa pod mojím osobným vplyvom váš život skutočne mení? /31.7.76/
=====